

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1870.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἐκάστ. φύλ. » 5

ΚΑΠΝΟΣ (Ταβάκκος)

Ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ ἐγενικεύθη τοσοῦτον καθ' ὃ-
λον τὸν κόσμον, ὥστε πολλοὶ τῶν κυβερνήσεων ἤρχι-
σαν νὰ ἐξετάζωσι περὶ αὐτοῦ λίαν σπουδαίως. Τὸ ἀ-
ποτέλεσμα δὲ τῶν ἐρευνῶν τούτων ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ
χρῆσις τοῦ καπνοῦ εἶναι ἐπιβλαβὴς ὄχι μόνον εἰς τὸ
σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρέθη μετὰ προσεκτικὴν παρατήρησιν
ὅτι μέγας ἀριθμὸς παιδίων ὀλιγώτερον τῶν 15 ἐτῶν
ἡλικίας, τὰ ὅποια συνείθιζον νὰ καπνίζωσιν, ἔπασχον
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐκ διαφόρων παθῶν· οὕτω
λόγου χάριν ἐκ τριάκοντα ὀκτὼ τοιούτων παιδίων με-
ταξὺ ἐνὲκα καὶ δεκαπέντε ἐτῶν ἡλικίας 27 ἔφερον τὰ
ἔλγνη τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐπιρροῆς τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ
σῶμά των. Ἐκ τῶν 27 τούτων 22 ἔπασχον ἐκ δια-
ταράξεως τῶν ὀργάνων τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος
καὶ τῆς πέψεως, ὡς π. χ. παλμοὺς τῆς καρδίας, δυ-
σπεψίαν κλπ. καὶ ἡσθάνοντο ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς
τὰ πνευματώδη ποτὰ, ρακίον, ρόμμι κλπ., δώδεκα
ἔπασχον ἀπὸ συνεχῆς αἱμορραγίαν τῆς ρινός, δέκα
ἀπὸ διατάραξιν τοῦ ὕπνου, τέσσαρα ἔφεραν πληγὰς εἰς
τὴν βλεννομεμβράναν τοῦ στόματος, κλπ. Ὅλα δὲ
ταῦτα ἔπασχον ἀπὸ αἰτονίαν, ἐναντίου τῆς ὁποίας
οὔτε τὰ τὸνωτικὰ ἱατρικὰ, οὔτε ἡ καλὴ τροφή ἔσχυ-
σαν ἕως οὗ ἔπαυσαν τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ.

Ἐν Γαλλίᾳ εὐρέθη ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ καπνοῦ εἰς
τὸ πνεῦμα εἶναι καταστρεπτικὴ. Κατὰ τὰς γενομένας
ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκριβοῦς ἐρεῦνας καὶ παρατη-
ρήσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν καπνιζόντων εὐφυῶν νέων εἰς
τὰ γυμνάσια καὶ λοιπὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς

Γαλλίας εἶναι ἐλάχιστος παραβαλλόμενος μετὰ τὸν ἀριθ-
μὸν ἐκείνων, οἵτινες δὲν καπνίζουσιν ἕνεκα τάτης οὐδεὶς
νέος «ἐκδοτος εἰς τὸ καπνίζειν» εἶναι ἤδη παραδεκτὸς
εἰς τὰ δημόσια ἐκπαιδευτήρια, τὰ προωρισμένα νὰ
προετοιμάζωσι νέους διὰ πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς
ὕπηρεσίας.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς
Ἐφημ. τῶν Παίδων ἔχουσι τὴν κακὴν καὶ ἐπιβλαβὴ
ταύτην συνήθειαν· τοὺς τοιοῦτους συμβουλεύω νὰ πα-
ραιτήσωσιν ἔξιν, ἥτις εἶναι ἐπιβλαβὴς ὄχι μόνον εἰς τὴν
ὕγιαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πουργίον. Ἄς καθίσῃ καὶ
ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδίων, τὸ ὅποιον καπνίζει, πό-
σον ἐξοδεύει κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος, καὶ
θὰ εὕρῃ, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν
ὀπορευθῇ, θὰ εἶναι εἰς τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἔτη
τόσον μέγα ὥστε νὰ καταστήσῃ τινὰ εὐκατάστατον.

«Μία πεντάρα τὴν ἡμέραν δὲν εἶναι τίποτε, ἀκούει
τις καθ' ἑκάστην νὰ λέγωσι πρὸς δικαιολόγησιν τῆς
σπατάλης οἱ καπνίζοντες. Οὕτω οἷς φαίνεται, καλοῖ
μου φίλοι, διότι οὐδέποτε ἐλάθετε τὸν κόπον νὰ λο-
γαριάσητε τί σὰς κοστίζει ἡ δηλητηρία αὐτὴ εὐχαρί-
στησις· ἐὰν λογαριάσητε θὰ ἀπορήσητε καὶ οἷς καὶ
ἂν ἔχετε γινῶσιν θὰ παύσητε συνεισφέροντες εἰς τὴν
ἐξακολούθησιν τῆς πτωχείας σας.

ΟΥΡΑΝΟΣ.

Πολλάκις ἠκούσαμεν μικρὰ παιδιὰ ἐρωτῶντα τοὺς
γονεῖς των μετὰ τί ὁμοιάζει ὁ οὐρανὸς ἢ ὁ παράδεισος.

Εἰμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν
μου ἤθελον εὐχαριστηθῇ νὰ ἀκούσωσι μετὰ τί ὁμοι-
άζει ὁ παράδεισος· ὁποῖος τόπος εἶναι καὶ τί περιέχει.

Ὅσοι ἀπὸ αὐτοὺς ἀνέγνωσαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα κεφάλαια τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου ἤξεύρουσι τί λέγει περὶ τοῦ Παραδείσου ὁ Κύριος αὐτοῦ, ὁ μόνος, ὅστις γνωρίζει αὐτόν, διότι ἐδημιούργησεν αὐτόν.

Εἶναι τόπος ἡ κατάστασις ὑπάρξεως ὅπου ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἶναι περιττοί, διότι νῦν ἡ σκότος δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ.

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ δὲν θὰ ἔχουν χρεῖαν τροφῆς, ἡ ποτοῦ, ὑπνου ἢ ἐνδυμάτων, διότι ἐκεῖ θὰ εἶναι ὡς αἱ ἄγγελοι.

Ἡ λύπη, τὰ δάκρυα καὶ οἱ πόνοι δὲν θὰ ἐπηρεάζουσιν πλέον αὐτοὺς, ἀντὶ δὲ τούτων χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις

θὰ βασιλεύει εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὰ πρόσωπά των.

Ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος δὲν ἔχρουσι μέρος ἐκεῖ — εἶναι ἀποκεκλεισμένα ἀπ' αὐτοῦ αἰωνίως.

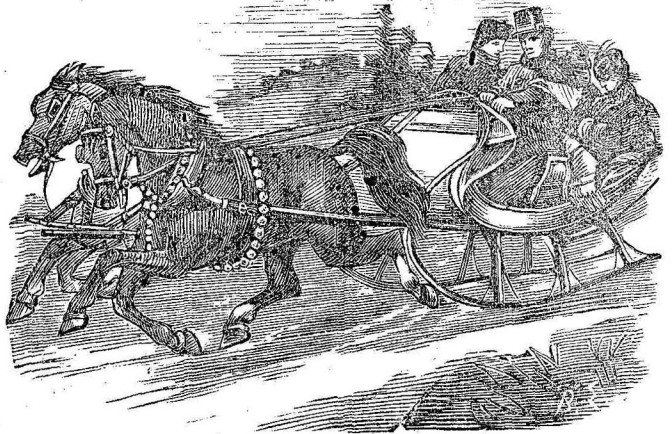
Ἡ διηγετικὴ παρθεσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ Θεοῦ πρὸ πάντων καθιστᾷ τὸν Παράδεισον τόπον ἀνεκλαλήτου εὐδαιμονίας καὶ ἡδονῆς. Αὐτὸς πληροῖ ὅλας τὰς ἐπιθυμίας των καὶ ἱκανοποιεῖ ὅλους τοὺς πόθους των, καὶ εἶναι εἰς αὐτοὺς τὸ πᾶν.

Πόσον ὥραϊς ὁ παράδεισος τοῦ Χριστιανοῦ! Τὰ πάντα καθαρότης, τὰ πάντα ἀγιασμοῦ, τὰ πάντα χαρὰ καὶ ἀγαλλίας.

Η ΧΙΩΝ.

Ἡ χιών εἶνε σύμβολον καθαρότητος διὰ τὴν λευκότητά της καὶ διότι πίπτουσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐλκύει καὶ συγκρατεῖ μεταξὺ τῶν κρυστάλλων της ὅλας τὰς νοσηρὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ ἐδάφους, καὶ τοιοῦτοτρόπως καθαρίζει τὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ καθιστᾷ τὸν ἀέρα ὑγιεινὸν καὶ τονωτικόν.

Πρὸ μιᾶς περιπέθ ἑβδομάδος ἔπεσεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ πρώτην φοράν ἀρκετὴ χιών, ὥστε ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν χώραν. ὅπως δὲ συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, αἱ ἄμαξαι ἐτέθησαν κατὰ μέρος, καὶ ἔλυθον παντοειδῆ καὶ πολυποίκιλα, συρόμενα ὑπὸ ἵππων διέτρεχον τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ ἐ-

πλήρουν τὸν ἀέρα διὰ τῶν ἤχων τῶν ἀπείρων κωδωνίσκων, μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ἵπποι στολιζονται.

Ἐλυθον εἶναι ἄμαξαι ἀνοικταὶ συρόμενα οὐχὶ ἐπὶ τροχῶν, ὅπως αἱ κοιναὶ ἄμαξαι, ἀλλ' ἐπὶ δύο καμπύλων ξύλων, τὰ ὅποια γλιστροῦσιν εὐκόλως ἐπὶ τῆς χιόνος.

Τὰ παιδία ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἔχουσιν εὐφρόσυνον καιρὸν καὶ διασκεδάζουσι συρόμενα ἐπὶ τῆς χιόνος ἐπάνω εἰς μικρὰ ἔλυθρα, τὰ ὅποια ἀγοράζουσι δι' ὀλίγας δραχμάς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εὐποροῦσι νὰ ἀγωνιάσων ἵππον, καὶ ἀκριβὴς αὐτὸν εἶχον τὰ μέσα νὰ πράξωσι τοῦτο ὁ ἵππος θὰ ἦτο δυσανάλογος εἰς τὸ πηχута ἔλυθρά των, ἐνίοτε μὲν σύρουσιν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὸ ἔλυθρον, συνήθως ὅμως ἐκλέγουσι κατωφερές τι μέρος, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου συναθροίζονται ἀφ' οὗ δὲ θέσωσι κατὰ σειρὰν τὰ ἔλυθρά των ἀθῆνται, ἡ πίπτουσι πρόμυτα ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἀφίνουσι νὰ κατέλθωσι, τὰ δὲ θέαμα τότε εἶναι πολὺ εὐχάριστον· τὰ μικρὰ ἔλυθρα φέρονται πρὸς τὰ κάτω διὰ τοῦ βάρους των ὡς ἀστραπή, συνήθως μὲν ἐν τάξει, χωρὶς νὰ συγκρούωνται, ὁσάκις οἱ ἐπιβάται των

εἶναι γυμνασμένοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἔλυθροδρομίας, οὐχὶ σπανίως ὅμως τὸ ἐν φέρεται κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ πολλὰ ἀναποδογυρίζονται ρίπτοντα τοὺς μικροὺς ἀναβάτας των ἐπὶ τῆς χιόνος, καὶ πολλάκις ἐπιφέρουσιν εἰς αὐτοὺς πληγὰς.

Ὅταν δὲ τὸ ψῦχος αὐξήσῃ περισσότερον, καὶ τὰ νερὰ παγώσωσι, τότε ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία διασκεδάζουσιν ἐπὶ τοῦ πάγου φέροντες σιδηρὰ πέδιλα, ἡ ὀδοδήματα, ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ καμπύλου σιδήρου, ὁμοίον μὲ τὸ ἐν τῶν ξύλων τοῦ ἔλυθρου τῆς προκειμένης εἰκονογραφίας. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διασκεδάσεως εἶναι κατ' ἀρχὰς κινδυνώδες, διότι οἱ ἀγύμναστοι κινδυνεύουσι νὰ πέσωσι καὶ νὰ συντρίψωσι τὴν κεφαλὴν ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ ὀστέα τοῦ σώματός των· ἀφ' οὗ ὅμως ἀσκηθῶσι καλῶς εἰς αὐτὸ, τρέχουσιν ἐπὶ τοῦ πάγου μετὰ θαυμασίας ταχύτητος. Οἱ ἐπιδεξιώτεροι δὲ τούτων σχηματίζουσι κύκλους καὶ ἄλλα διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα, καὶ οὐχὶ σπανίως γράφουσι τὸ ὄνομα των διὰ τῶν σιδηρῶν τούτων πεδῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πάγου.

Αἱ διασκεδάσεις αὗται εἶναι πολὺ εὐχάριστοι καὶ θὰ